

at forbedre fondens administration bl. a. ved at sikre en hurtigere rekruttering af eksperter og andet påkrævet personel.

Holland forklarede i sin introduktionstale, at sidstnævnte forslag var indføjet for at sikre en effektiv administration af fondens hastigt voksende midler og for at få fondens virksomhed tilpasset procedurerne for landdeprogrammering af UNDP's virksomhed.

I forslaget anmodedes generalsekretæren endelig om at aflægge beretning til 27. generalforsamling gennem ECOSOC om, hvilke skridt der er taget med henblik på resolutionens gennemførelse og om samtidig at fremlægge sine egne eventuelle forslag til forbedring af administrationen.

Drøftelserne om resolutionsforslaget drejede sig først og fremmest om en præambuler paragraf, hvorefter generalforsamlingen erklærede sig overbevist om, at fonden — i overensstemmelse med de af generalforsamlingen og ECOSOC vedtagne resolutioner — bør spille en ledende rolle i FN-styremets bestræbelser på at fremme befolkningsprogrammer, der sigter mod at løse problemet vedrørende høj befolkningstilvækst og deraf følgende belastning af økonomien i mange udviklingslande såvel som problemet vedrørende underbefolkning, der vil kunne hæmme en hurtig økonomisk udvikling.

Trods paragraffens afbalancerede karakter udtalte bl. a. Brasilien, Chile, Cuba og Ghana, at henvisningen til de to ovennævnte problemer burde udgå. Som begrundelse henvistes der til, at udviklingslandenes befolkningspolitik var et nationalt anliggende, som ikke tålte indblanding udefra. Specielt måtte man modsætte sig forsøg på at begrænse befolkningstilvæksten i underbefolkede lande. Argentina talte til fordel for tekstens bevarelse i sin oprindelige form under fremhævelse af, at der her for første gang var tale om en henvisning til underbefolkningsproblemet i et forslag til generalforsamlingsresolution.

Ethiopien fremlagde herefter et ændringsforslag, hvorefter henvisningen til begge problemer blev bevaret, men således at omtalen af de økonomiske følger af overbefolkning udgik. Forslaget blev vedtaget med 40 stemmer for (de fleste vestlige lande, herunder alle de nordiske samt en del udviklingslande), 1 imod (Ghana) og 42 afståelser

(østeuropæiske lande, nogle udviklingslande, New Zealand, Storbritannien, Spanien og Østrig). Den ændrede paragraf blev herefter vedtaget med 48 stemmer for (vestlandene, de asiatiske lande og enkelte afrikanske lande), ingen imod og 42 afståelser (de latinamerikanske lande og nogle afrikanske lande).

Forslaget som helhed blev vedtaget i udvalget med 59 stemmer for, ingen imod og 17 afståelser (østeuropæiske og nogle latinamerikanske lande) og blev bekræftet i plenarforsamlingen den 14. december 1971 med 94 stemmer for, ingen imod og 20 afståelser (østeuropæiske lande, enkelte afrikanske og en del latinamerikanske lande). (Res. 2815 (XXVI)).

IV. Bekræftelse af udnævnelse af administratoren for UNDP.

Plenarforsamlingen bekræftede den 14. december 1971 generalsekretærens udnævnelse af amerikaneren Rudolph A. Peterson til administrator for UNDP fra 1. januar 1972 som afløser for Paul Hoffman. Danmark holdt et indlæg, hvori man hyldede hr. Hoffman og udtrykte tilfredshed med generalsekretærens valg af afløser.

Gennemgang og vurdering af målsætningerne og foranstaltningerne i forbindelse med den internationale udviklingsstrategi for FN's 2. udviklingstiår.

(Dagsordenens punkt 45).

I. Beretningen og ECOSOC's reaktion herpå.

Under 25. samling proklameredes på jubilæumsdagen den 24. oktober 1970 strategien for FN's 2. udviklingstiår. Denne strategi består af en bredt formuleret præambel samt afsnit om målsætninger og om foranstaltninger.

Målsætningerne vedrører dels udviklingslandenes økonomiske vækst dels indkomst-udviklingen pr. capita baseret på en hypotese om befolkningsudviklingen. Der findes desuden en række mindre konkret formulerede målsætninger på det sociale område.

I afsnittet om foranstaltninger til opfyldelse af de i strategien opstillede målsætninger findes sektioner for: